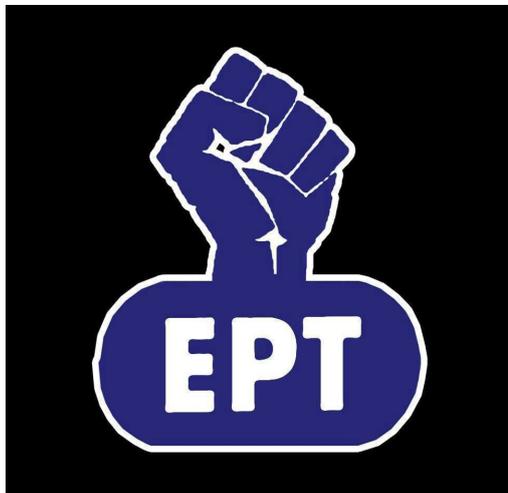

του **Γεράσιμου Λιβιτσάνου**

Το νομοσχέδιο για την ΕΡΤ προωθεί τη συνέχεια με την ΝΕΡΙΤ και όχι τη ρήξη και μια νέα αρχή

Ακριβώς αυτό αποδεικνύεται στην περίπτωση της ΕΡΤ, όπου αν και προωθείται ένα νομοσχέδιο που προβλέπει την επαναλειτουργία της και την πρόσληψη των απολυμένων εργαζομένων, όχι μόνον δεν παίρνει οριστικό διαζύγιο από το επί δεκαετίες αμαρτωλό καθεστώς λειτουργίας του οργανισμού, αλλά ούτε και από τα δομικά χαρακτηριστικά με τα οποία έστησε την ΝΕΡΙΤ, η κυβέρνηση Σαμαρά. Η ίδια που στις 11 Ιουνίου του 2013 έριξε με δικτατορικό τρόπο το «μαύρο» στον δημόσιο ραδιοτηλεοπτικό φορέα, προκαλώντας ένα κίνημα αγανάκτησης και αμφισβήτησης. Έναν σκληρό, πολύμηνο αγώνα με πυρήνα τους εργαζόμενους της ΕΡΤ, που σε κάποιες εκφάνσεις του έδωσε διαπιστευτήρια εναλλακτικής πολιτικής πρότασης. Οι εργαζόμενοι, έμπρακτα, έδειξαν τον δρόμο με τον οποίο η δημόσια περιουσία-οι υποδομές της ΕΡΤ και οι ραδιοτηλεοπτικές συχνότητες- μπορούν πραγματικά να αξιοποιηθούν για ωφεληθούν οι αληθινοί δικαιούχοι της, ο λαός και η εργατική τάξη. Απέδειξαν ότι τα μικρόφωνα, οι κονσόλες, οι πομποί και οι κάμερες της αυτοδιαχείρισης μπορούν να γίνουν φωνή και δύναμη της λαϊκής διεκδίκησης, ένας δημόσιος οργανισμός να ζει και να αναπνέει με την κοινωνία ως οργανικό της κομμάτι, να ελέγχεται και να εμπνέεται από αυτήν, να παράγει καθημερινά έναν άλλο, απελευθερωτικό και γνήσιο πολιτισμό.

Όμως αυτή η πολύτιμη παρακαταθήκη, παραμερίστηκε από τους συντάκτες του νομοσχεδίου για την επαναλειτουργία της ΕΡΤ, που βρίσκεται στο καθεστώς της δημόσιας διαβούλευσης και τις επόμενες εβδομάδες αναμένεται να ψηφιστεί στην ολομέλεια της Βουλής. Η ανατρεπτική πραγματικότητα που δημιούργησαν με τον αγώνα τους οι εργαζόμενοι στην

ΕΡΤ, την ΕΡΤ3 και της ΕΡΑ σε κάθε γωνιά της χώρας, προφανώς δεν χωρούσε στον «ρεαλισμό της υποταγής» που διαπνέει το θεσμικό πλαίσιο με βάση το οποίο θα λειτουργήσει ο νέος δημόσιος ραδιοτηλεοπτικός φορέας. Αντίθετα το χαρακτηρίζει η «δημιουργική ασάφεια» των μελλοντικών υπουργικών αποφάσεων που θα το υλοποιήσουν, ένα «πακέτο» συμβιβασμών στο όνομα της ανάγκης άμεσης επαναλειτουργίας και μία «υβριδική» αντίληψη σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν (πώς λέμε ... «πρόγραμμα γέφυρα»!).

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερες νομικές γνώσεις για να καταλάβει κανείς διαβάζοντας το νομοσχέδιο ότι δεν πρόκειται για διατάξεις που δημιουργήθηκαν από μηδενική βάση αλλά για τροποποιήσεις του νομοθετικού πλαισίου με βάση το οποίο λειτουργεί η σημερινή ΝΕΡΙΤ. Όπως άλλωστε χαρακτηριστικά τονίζεται στην εισηγητική έκθεση «με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου διασφαλίζεται η απρόσκοπτη παροχή της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας χωρίς ασυνέχεια» ενώ «αποφεύγονται οι δαιδαλώδεις νομικές και κανονιστικές διαδικασίες και οδηγούμαστε στην ομαλή μετάβαση και λειτουργία του δημόσιου φορέα». Όσον αφορά τους απολυμένους σημειώνεται πως προβλέπεται «η αναβίωση των εργασιακών συμβάσεων αορίστου χρόνου των απολυμένων της 11ης Ιουνίου 2013» αλλά «και η διατήρηση των εργασιακών σχέσεων αορίστου χρόνου των απασχολούμενων στη ΝΕΡΙΤ» αφού αυτή η επιλογή «αποτελεί το ασφαλές ουσιαστικό και νομικό πλαίσιο στελέχωσης του φορέα». Στο ίδιο νομικό πλαίσιο όμως κάθε άλλο παρά αποκλείονται οι ελαστικές μορφές απασχόλησης. Στο νομοσχέδιο προβλέπονται συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, δηλαδή το γνώριμο από το παρελθόν καθεστώς των συμβασιούχων καθώς και «συμβάσεις έμμισθης εντολής» ως μορφές απασχόλησης. Επίσης θα συνεχίσουν υπάρχουν οι περίφημες εξωτερικές παραγωγές αφού ορίζεται ότι επιτρέπεται η ανάθεση έργου παροχής σε νομικά ή φυσικά πρόσωπα, το οποίο όμως περιορίζεται στο 25% του συνολικού παραγόμενου έργου.

Όσον αφορά την ανεξαρτησία του τρόπου λειτουργίας από την εισηγητική έκθεση ξεκαθαρίζεται ότι «ο εποπτεύων Υπουργός διατηρεί οργανωτικές και ελεγκτικές εξουσίες, χωρίς να θίγονται οι αρμοδιότητες της ανεξάρτητης αρχής (σ.σ Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης), υποκείμενος σε κάθε περίπτωση σε κοινοβουλευτικό έλεγχο». Σχετικά με την διοίκηση του οργανισμού προβλέπεται Διοικητικό Συμβούλιο 7 μελών. Από αυτά ο πρόεδρος, ο διευθύνοντας σύμβουλος και τρία ακόμη μέλη «διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Επικρατείας που είναι αρμόδιος για θέματα Δημόσιας Ραδιοτηλεόρασης» αφού πρώτα εγκριθούν από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής όπου η κυβέρνηση έχει την πλειοψηφία. Τα υπόλοιπα δύο μέλη εκλέγονται από τους εργαζόμενους.

Ιδιαίτερα ασαφές είναι το ποια τμήματα της ΕΡΤ θα λειτουργήσουν και πότε αφού στο νομοσχέδιο αναφέρεται δυνητικά η δυνατότητα αυτή για το σύνολο των δραστηριοτήτων

της ΕΡΤ. Όπως σημειώνεται «η Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. αποτελεί ενιαίο φορέα, ο οποίος μπορεί να περιλαμβάνει τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς πανελλαδικούς ή και περιφερειακούς σταθμούς, Μουσικά Σύνολα και Χορωδία, καθώς και διαδικτυακούς ιστότοπους, που καθορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου».

Για την οικονομική διαχείριση της ΕΡΤ ορίζεται με σαφήνεια πως «η οικονομική εξυγίανση του δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού φορέα επιτυγχάνεται μέσω των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών». Η χρηματοδότηση ορίζεται να προέλθει από το «ανταποδοτικό τέλος ύψους τριών ευρώ (3,00 Ευρώ) μηνιαίως ανά παροχή ηλεκτρικού ρεύματος. Οι προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας παρακρατούν προμήθεια 0,5% επί των εισπράξεων». Από την επιβάρυνση αυτή θα εξαιρούνται οι χρήστες των κοινωνικών τιμολογίων της ΔΕΗ. Αξίζει να σημειωθεί ότι από το ανταποδοτικό τέλος είναι δεσμευμένα στον προϋπολογισμό του 2015 τα 100 εκατομμύρια ευρώ για την αποπληρωμένη των υποχρεώσεων προς τους δανειστές.

Τέλος το θέμα των αρχών και του κοινωνικού ελέγχου περιορίζεται σε αόριστες αναφορές στην ανεξαρτησία και την πολυφωνία καθώς και κατά τόπους εθελοντικά Συμβούλια Κοινωνικού Ελέγχου που θα έχουν συμβουλευτικό όμως χαρακτήρα.

Ας μην λογαριάζουμε χωρίς ...την DIGEA

Θα ήταν τουλάχιστον αφελές, να εξετάσει κανείς τις εξελίξεις που αφορούν την λειτουργία της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, χωρίς να συνυπολογίσει το συνολικό τοπίο λειτουργίας των ηλεκτρονικών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, ένα «πεδίο δόξης λαμπρό» της εγχώριας διαπλοκής και έναν χώρο «στημένο» με γνώμονα την κερδοφορία του κεφαλαίου, και «θωρακισμένο» από σειρά προστατευτικών διατάξεων εκπορευόμενων κατευθείαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μια προσεκτική ματιά στα ισχύοντα αποδεικνύει ότι δεν είναι δυνατή η αλλαγή του ραδιοτηλεοπτικού χάρτη από οποιαδήποτε κυβέρνηση χωρίς την ανατροπή του ... «κοινοτικού κεκτημένου» των καναλαρχών.

Κομβικό στοιχείο της εξίσωσης, είναι η μονοπωλιακή θέση που κατέχει στην συγκεκριμένη

αγορά η περίφημη DIGEA, δηλαδή η εταιρία που εκμεταλλεύεται την πλατφόρμα της ψηφιακής μετάδοσης σήματος. Πρόκειται για την επιχείρηση που συμμετέχουν το MEGA, ο ANT1, ο ΣΚΑΙ, ο ALPHA και το κανάλι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και στην οποία η ΕΡΤ οφείλει να πληρώνει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ ανά έτος προκειμένου να εκπέμπει. Άλλωστε πολλάκις οι εργαζόμενοι κατήγγειλαν το κλείσιμο της ΕΡΤ ως «θύσια» στην κερδοφορία της συγκεκριμένης διαπλεκόμενης κοινοπραξίας. Θυμίζουμε ότι η ανάθεση σε αυτήν των ψηφιακών συχνοτήτων προέκυψε από διαγωνισμό για τον οποίο κλήθηκε να καταβάλει μόλις 18 εκατομμύρια ευρώ τα επόμενα 15 χρόνια (περίπου 222.000 ευρώ το έτος) ενώ το ελάχιστο κόστος - σύμφωνα με ανεξάρτητο εκτιμητή- έπρεπε να είναι 715.000.000 ευρώ!. Σύμφωνα με τις εξαγγελίες της η κυβέρνηση προτίθεται να επανεξετάσει τον διαγωνισμό και να προκηρύξει νέο, από μηδενική βάση.

Μόνο που ακόμη και μια τέτοια κίνηση προβλέπει την αντίθεση με τους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έδωσαν το «πράσινο φως» για την διενέργεια του και είναι έτοιμοι να υποδεχθούν θερμά μία προσφυγή της DIGEA. Χαρακτηριστική ήταν η δήλωση που είχε κάνει τον Ιούνιο του 2014 ο τότε αρμόδιος υφυπουργός υποδομών Μιχάλης Παπαδόπουλος τονίζοντας πως η κυβέρνηση «γνωστοποίησε το τεύχος προκήρυξης ανάδειξης παρόχου του δικτύου στην καθ' όλα αρμόδια κατά τον έλεγχο της συμβατότητας της διαδικασίας για το ευρωπαϊκό ρυθμιστικό πλαίσιο υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία απάντησε ότι δεν είχε καμία απολύτως αντίρρηση για το πλαίσιο το οποίο καθορίστηκε». Προφανώς η μέχρι τώρα κυβερνητική πορεία συμμόρφωσης με τους ευρωπαϊκούς κανόνες κάθε άλλο παρά εμπνέει εμπιστοσύνη.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΡΤ3

**για την κοινωνία και
ΟΧΙ για την εξουσία!**

Δεν αγωνιστήκαμε για να επιστρέψουμε στο παλιό καθεστώς

«Για 21 μήνες, δεν αγωνιστήκαμε για να επιστρέψουμε στο καθεστώς προ της 11ης Ιουνίου 2013. Δεν αγωνιστήκαμε για να επανέλθουμε απλώς στις παλιές θέσεις εργασίας μας»
επισημαίνουν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ3 με ανακοίνωση που εξέδωσαν μετά από την γενική

συνέλευση της Αυτοδιαχειριζόμενης ΕΡΤ3. Ασκούν έντονη κριτική στο νομοσχέδιο που κατέθεσε η κυβέρνηση τονίζοντας πως «η αυτοθέσμιση, η αυτοδιαχείριση, η αυτοδιεύθυνση που εφαρμόσαμε στην Ελεύθερη ΕΡΤ, δημιουργούν τις προϋποθέσεις για έναν δικαιότερο κόσμο, γι' αυτό άλλωστε έχουν προκαλέσει και το διεθνές ενδιαφέρον» προσθέτοντας ότι «η δρομολογημένη επαναλειτουργία της ΕΡΤ αποτελεί νίκη των αγωνιζόμενων εργαζομένων και της αλληλέγγυας κοινωνίας, όμως δυστυχώς, οι προβλέψεις του σχετικού σχεδίου νόμου της κυβέρνησης, σε ελάχιστα σημεία φαίνεται να λαμβάνουν υπόψη τη βούληση των ίδιων των εργαζομένων». Αναφέρονται τόσο στο μισθολογικό καθεστώς που προβλέπεται όσο και στο ότι «στην ουσία επαναφέρουν το κάθετο ιεραρχικό μοντέλο διοίκησης με ρόλο παντεπότη στο πρόσωπο του διευθύνοντος συμβούλου μιας Ανώνυμης Εταιρείας που πατάει πάνω στις δομές του μορφώματος της ΝΕΡΙΤ! Η συμμετοχή 2 εργαζομένων της ΕΡΤ σε ένα επταμελές ΔΣ δεν απαλύνει σε καμία περίπτωση την ουσιαστική απόρριψη του οριζόντιου διοικητικού μοντέλου με ανάδειξη ανακλητών συντονιστών από τις γενικές συνελεύσεις, όπως έχουν προτείνει οι εργαζόμενοι».

Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ3 σημειώνουν ότι «το σχέδιο νόμου, δημιουργεί και πάλι εργαζόμενους πολλών ταχυτήτων (συμβασιούχοι αορίστου και ορισμένου χρόνου), κρεμάει τους εργαζόμενους που (εξ)αναγκάστηκαν να βγουν στη σύνταξη (ακόμα και αυτούς που έκαναν αίτηση για συνταξιοδότηση), προσπερνάει το ζήτημα των συμβασιούχων αλλά και των πολύτιμων αλληλέγγυων στον αγώνα μας που συμμετείχαν ενεργά στην παραγωγή και λειτουργία του αυτοδιαχειριζόμενου προγράμματος, φορτώνεται τα «βάρη» του μορφώματος της ΝΕΡΙΤ, δεν περιγράφει με ρητό και κατηγορηματικό τρόπο (ονομαστικά) την επαναλειτουργία όλων των δομών της ΕΡΤ, η αδιαμεσολάβητη συμμετοχή της κοινωνίας και των κινημάτων».

Επίσης μεταξύ άλλων σημειώνουν ότι «δεν λαμβάνεται υπόψη η εκφρασμένη άποψη όλης της κοινωνίας της περιφέρειας (και ειδικά της Θεσσαλονίκης και της Βόρειας Ελλάδας) για την αναγκαιότητα ύπαρξης και λειτουργίας της ΕΡΤ3 ως ενός άρτιου περιφερειακού ραδιοτηλεοπτικού πόλου δημόσιας ενημέρωσης με αυτοδυναμία και διοικητική αυτοτέλεια που να δίνει, μεταξύ άλλων, φωνή στους «αποκλεισμένους» της ελληνικής περιφέρειας».

Δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ στις 15 Μάρτη 2015